

бы я отървалъ отъ единъ крылатъ драконъ роденъ на брѣговетъ на тѣзи рѣка, и който щѣше да я изѣде по-дирь малко дни споредъ предсказаніето на единъ оракулъ. Този младъ момъкъ отъ безмърна любовь къмъ нея рѣши са да убіе туй чудовище; той сполучи, но не можѣ да са наслади отъ плода на побѣдата си; и когато Хлоя са приготвяше за сладостныя именией и съ нетърпеніе чакаше Клеанта, тя са научи че той былъ послѣдовалъ Адраста въ боеветъ и че Ориеницытѣ немилостиво прекъснѣхъ денѣтъ му. Тя испълни съ рыданіята си лѣсоветъ и горытѣ ближни до рѣката; очитѣ ѣ тѣняхъ въ сълзы, кжеша си русытѣ косы, забрави цвѣтнытѣ вѣнцы които имаше обычай да плете и мърмяше на небето за обидата си. Понеже тя не преставаше да плаче день и нощъ, боговетъ са смилихъ на скърбѣта ѣ и умоляваны отъ рѣчныя богъ, положихъ край на болката ѣ. Като проливаше безпрестанны сълзы тя бѣ преобразена тосъ часъ на источникъ, който като тече въ пазвата на рѣката размѣся водытѣ си съ водытѣ на бога баща си; но водытѣ на този источникъ сж горчивы еще; трѣва на брѣга не цвѣти никога, и тамъ не са срѣща друга сѣнка освѣнь тѣзи на печалнытѣ кипарисы.

Между туй Адрасть, който са научи че Телѣмахъ распространяваше на сѣкждѣ ужасъ, търѣяше го тѣцателно. Той са надѣяше да побѣди лесно сына Одисеевъ въ единъ възрастъ еще толкози крѣхъкъ, и водяше около себеси трийсетъ Давнійцы силны, ержчны и извънредно смѣлы, на които бѣ обѣщаль голѣмы награды ако быхъ могли въ сраженіето да убіѣхъ Телѣмаха съ който и да бы начинъ. Ако той бы го срѣснѣхъ въ началото на сраженіето, безъ сумнѣніе тѣзи трийсетъ челоуѣцы като обиколяхъ колесницата на Телѣмаха, когато Адрасть бы го нападнѣхъ на лице, лесно быхъ го убили; но Минерва ги заблуди.

Адрасть помысли че вижда и чува Телѣмаха на единъ край на полето, у полытѣ на единъ хѣлмъ, дѣто имаше натрупано много вонтели; тѣча, хвърка, иска да са насыти съ кръвь; но намѣсто Телѣмаха той сѣглежда стараго Нестора, който, съ слабата си рѣка, хвърляше намѣркъы безполезны стрѣлы. Адрасть, въ ярость-